

80th Anniversary
SILPAKORN UNIVERSITY
Creative Art and Science for All

คณะวิทยาการจัดการ
Faculty of Management Science

Proceedings

การประชุมวิชาการระดับชาติ
ครั้งที่ 11 ประจำปี 2566

*“ Driving Sustainable Development Goals:
Directions, Opportunities, and Challenges of Thai Entrepreneurs ”*

วันที่ 9 มิถุนายน 2566

ณ โรงแรมดุสิตธานี หัวหิน จังหวัดเพชรบุรี

Facebook : mssilpakorn

www.ms.su.ac.th

sumsilpakorn

[sums.silpakorn](https://www.instagram.com/sums.silpakorn)

คำสั่งคณะกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่ 00089/2566
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายพิจารณาผลงานทางวิชาการ
โครงการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 11 ประจำปี 2566

ตามที่คณะกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้กำหนดจัดการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 11 ประจำปี 2566 ในวันศุกร์ที่ 9 มิถุนายน 2565 เพื่อเป็นเวทีการนำเสนองานวิชาการ วิจัย และผลงานสร้างสรรค์ ในระดับชาติ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยตามวัตถุประสงค์ อาศัยอำนาจตามความมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. 2559 จึงขอแต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายพิจารณาผลงานทางวิชาการ เพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ ดังผู้รายนามต่อไปนี้

1. รองคณบดีฝ่ายวิจัย	ประธานกรรมการ
2. ศาสตราจารย์ ดร.ธงพล พรหมสาขา ณ สกลนคร	กรรมการ
3. ศาสตราจารย์ ดร.นรินทร์ สังข์รักษา	กรรมการ
4. ศาสตราจารย์ ดร.นันทินต์ วานิชชีวะ	กรรมการ
5. ศาสตราจารย์ ดร.บุษบา กนกศิลปกรรม	กรรมการ
6. ศาสตราจารย์ ดร.พรศักดิ์ ศรีอมรศักดิ์	กรรมการ
7. รองศาสตราจารย์ ดร.กฤษณ์ รักชาติเจริญ	กรรมการ
8. รองศาสตราจารย์ ดร.กุลชลี จงเจริญ	กรรมการ
9. รองศาสตราจารย์ ดร.เก็จกนก เอื้อวงศ์	กรรมการ
10. รองศาสตราจารย์ ดร.เกตุวดี สมบูรณ์ทวี	กรรมการ
11. รองศาสตราจารย์ ดร.ธงชัย ภูวนาถวิจิตร	กรรมการ
12. รองศาสตราจารย์ ดร.ธนิษฐ์ รัตนพงศ์ภิญโญ	กรรมการ
13. รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระวัฒน์ จันทิก	กรรมการ
14. รองศาสตราจารย์ ดร.ประสพชัย พสุนนท์	กรรมการ
15. รองศาสตราจารย์ ดร.ปิยะพงษ์ จันทร์ใหม่มูล	กรรมการ
16. รองศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์	กรรมการ
17. รองศาสตราจารย์ ดร.ภัทร์ พลอยแหวน	กรรมการ
18. รองศาสตราจารย์ ดร.รัฐพล อ้นแผ้ว	กรรมการ
19. รองศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ วิจิตรพัชรภรณ์	กรรมการ
20. รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภกิจ สุทธิเรืองวงศ์	กรรมการ
21. รองศาสตราจารย์ ดร.สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์	กรรมการ

22.	รองศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ ศิริสรหรือธิ์	กรรมการ
23.	รองศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ อมรสิริพงศ์	กรรมการ
24.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยโทหญิง ดร.เกิดศิริ เจริญวิศาล	กรรมการ
25.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษฎา พรรณราย	กรรมการ
26.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกริกฤทธิ์ อัมพะวัต	กรรมการ
27.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกศราพร พรหมนิมิตกุล	กรรมการ
28.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โกสินทร์ เตชะนิยม	กรรมการ
29.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตพนธ์ ชุมเกต	กรรมการ
30.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตศักดิ์ พุฒจร	กรรมการ
31.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมชัย กิตติศักดิ์นาวิน	กรรมการ
32.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชวนชื่น อัคคะวงนิชชา	กรรมการ
33.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณภัทร วิชะกุล	กรรมการ
34.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐธนา สีหรัตน์รักษ์	กรรมการ
35.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล บุญแก้วสุข	กรรมการ
36.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์สุดา พุฒจร	กรรมการ
37.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนกฤต สังข์เฉย	กรรมการ
38.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธาดาธิเบศร์ ภูทอง	กรรมการ
39.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพรัตน์ บุญเพียรผล	กรรมการ
40.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นภานนท์ หอมสุด	กรรมการ
41.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิธิกร ม่วงศรีเขียว	กรรมการ
42.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประทีป ฉัตรสุภาวงศ์	กรรมการ
43.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประพล เปรมทองสุข	กรรมการ
44.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญญา มีสุข	กรรมการ
45.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญญา นาคปฐม	กรรมการ
46.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนัสนิพนธ์ สมบัติ	กรรมการ
47.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนัสนิพนธ์ สิมะขจรบุญ	กรรมการ
48.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์วิวัฒน์ มะณีวงศ์	กรรมการ
49.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีรพล เจตโรจนานนท์	กรรมการ
50.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีรพัฒน์ ยางกลาง	กรรมการ
51.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญรติ จันทร์ภักดิ์	กรรมการ
52.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนิรัตน์ สุขเกษม	กรรมการ
53.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนัสสินี บุญมีศรีสง่า	กรรมการ
54.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เมษธาวิณ พลโยธี	กรรมการ
55.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระชานนท์ ทวีผล	กรรมการ
56.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระบิล พันภัย	กรรมการ
57.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เรวดี อึ้งโพธิ์	กรรมการ
58.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรพล พิณิจ	กรรมการ
59.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัชร จตุพร	กรรมการ

60.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ เจษฎาลักษณ์	กรรมการ
61.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิระ ศรีโยธิน	กรรมการ
62.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภรัตน์ แสงฉัตรแก้ว	กรรมการ
63.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรวรยา ธรรมอภิพล	กรรมการ
64.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัตยา ตันจันทรพงศ์	กรรมการ
65.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันติธร ภูริภักดี	กรรมการ
66.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริชัย ดีเลิศ	กรรมการ
67.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิรัตน์ กิตติพงษ์วิเศษ	กรรมการ
68.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนี คำนวลศิลป์	กรรมการ
69.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรมงคล นิมจิตต์	กรรมการ
70.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสนีย์ พวงยานี	กรรมการ
71.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมรินทร์ เทวดา	กรรมการ
72.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรยา พรเอี่ยมมงคล	กรรมการ
73.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรรถพงศ์ พีระเชื้อ	กรรมการ
74.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณี ยศบุตร	กรรมการ
75.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาชวีภุชัญญ์ น้อมเนียน	กรรมการ
76.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิสราภรณ์ หนูผล	กรรมการ
77.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จอมภัก คัลังระหัด	กรรมการ
78.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดาวลอย กาญจนมณีเสถียร	กรรมการ
79.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทรงสุดา ภู่อ่าง	กรรมการ
80.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เสาวคนธ์ หนูขาว	กรรมการ
81.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อริสสา สะอาดนัก	กรรมการ
82.	อาจารย์ ดร.กฤษฎา พรประภา	กรรมการ
83.	อาจารย์ ดร.คมกริช นันทะโรจงศ์	กรรมการ
84.	อาจารย์ ดร.จันทร์พร ช่วงโชติ	กรรมการ
85.	อาจารย์ ดร.ชัยรัตน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง	กรรมการ
86.	อาจารย์ ดร.ชัชณพงศ์ ศิริโชตินิศากร	กรรมการ
87.	อาจารย์ ดร.ฐิติกรณียา วิไชย จารีกศิลป์	กรรมการ
88.	อาจารย์ ดร.ทิพวรรณ กำศิริมงคล	กรรมการ
89.	อาจารย์ ดร.ธีรวัช สุขวิสัยหิรัญ	กรรมการ
90.	อาจารย์ ดร.นพดล ไตวิชัยกุล	กรรมการ
91.	อาจารย์ ดร.บุษริน วงศ์วิวัฒนา	กรรมการ
92.	อาจารย์ ดร.ประไพพิมพ์ สุธีวสินนนท์	กรรมการ
93.	อาจารย์ ดร.ปริญญา หุ่นโพธิ์	กรรมการ
94.	อาจารย์ ดร.ปิยะกาญจน์ สุพรรณชนะบุรี	กรรมการ
95.	อาจารย์ ดร.ภฤศญา ปิยนุสรณ์	กรรมการ
96.	อาจารย์ ดร.ภวินท์ธนา เจริญบุญ	กรรมการ
97.	อาจารย์ ดร.ภูธิป มีถาวรกุล	กรรมการ

98. อาจารย์ ดร.รักชนก โสภากิจ	กรรมการ
99. อาจารย์ ดร.รุ่งทิพย์ จันทร์ธนะกุล	กรรมการ
100. อาจารย์ ดร.วงศ์ศักดิ์ดา วีระไพบุลย์	กรรมการ
101. อาจารย์ ดร.วัชระ เวชประสิทธิ์	กรรมการ
102. อาจารย์ ดร.ศรายุทธ แสนมี	กรรมการ
103. อาจารย์ ดร.สัจจวัฒน์ จารีกศิลป์	กรรมการ
104. อาจารย์ ดร.สุรภัทร์ พิไชยแพทย์	กรรมการ
105. อาจารย์ ดร.มรกต กำแพงเพชร	กรรมการ
106. เกสัชกร ดร.ยุทธภูมิ มีประดิษฐ์	กรรมการ
107. ดร.จิรภิญญา สันนิภางกูร	กรรมการ
108. นางสาวสุนิสา วงศ์ประทุม	เลขานุการ
109. นายเอกพันธ์ หวานใจ	ผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2566 เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 16 พฤษภาคม พ.ศ. 2566

Wint.

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย สุทธะนันท์)

คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

สารบัญ

	หน้า
การเพิ่มประสิทธิภาพความปลอดภัยจากอัคคีภัย ในหอพักนักศึกษา (บ้านมหิตล) มหาวิทยาลัยมหิดล วัชรภรณ์ ฉ่ำชื่น, รัชพร ธัญญาวัฒนา, สุพรรณิ โตสัมพันธ์, และ พิษญา มุขโต.....	563
การให้ความหมาย ที่มาของความหมาย และแนวทางการเลือกใช้บริการคาเฟ่ เพื่อสุขภาพในกรุงเทพมหานคร อนนุช ทรงอารมย์ และ ปริญา หรุ่นโพธิ์.....	579
ความต้องการพัฒนาตนเองของพนักงานบริษัทเอกชน กรณีศึกษา: พนักงานบริษัทขนส่งเอกชนขนาดเล็กและขนาดกลางในอำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ ณัฐนา สิทธิตันรักษ์, เบญญาภา หล้าคำ, ณัฐชนันท์ ผลจันทร์, เขียวลักษณ์ ทวีพันธ์, เฉลิมพล พุ่มพวง และศศิกานต์ เข้าจัตุรัส.....	595
การศึกษากระบวนการของแรงจูงใจที่ส่งผลต่อระดับแรงจูงใจ ในการปฏิบัติงานของพนักงานภาครัฐและภาคเอกชน สุธิดา ปิติโกศ และ จุล ธนศรีวินิชชัย.....	613
รูปแบบการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มเจนเอเรชั่นวายในเขตกรุงเทพมหานคร ธนพล ศิริवासน์, นิศากร โกศล, มนต์สินี บุญมีศรีสง่า และ ระชานนท์ ทวีผล.....	632
การศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่กลับมาเที่ยวซ้ำ กรณีศึกษาอุทยานหินเขางูจังหวัดราชบุรี ปรวพรรณ ทิพย์เที่ยงแท้, ปิยวัฒน์ อังสนาวลีน, มนต์สินี บุญมีศรีสง่า และระชานนท์ ทวีผล.....	6644
คุณภาพบริการที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าพักโรงแรมของผู้รับบริการกลุ่ม LGBTQ+ ในเขตกรุงเทพมหานคร ณัฐธยาน์ ตุงรงค์, วริยาพร ขาวรัตน์, บุญทริกา กรรภิมย์, มนต์สินี บุญมีศรีสง่า และ ระชานนท์ ทวีผล.....	656
ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกโรงแรมที่พักในเขตอิมแพ็ค อารีน่า เมืองทองธานี ในช่วงที่มีการจัดงานคอนเสิร์ต อรจิรา รื่นเลื้อ, มนต์สินี บุญมีศรีสง่า และ ระชานนท์ ทวีผล	673
ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดสำหรับแอปพลิเคชันการจองที่พักของครุอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร วรุณธร แผงประเสริฐ, พรอุษา ฉายชวงษ์, มนต์สินี บุญมีศรีสง่า และระชานนท์ ทวีผล.....	684

รูปแบบการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มเจนเอเรชั่นวายในเขตกรุงเทพมหานคร

THE PATTERNS TOURISM OF THAI GENERATION Y TOURISTS IN BANGKOK

ธนพล ศิริวาสน์¹ นิศากร โกศล² มนัสสินี บุญมีศรีสง่า³ และ ระชานนท์ ทวีผล⁴

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวของกลุ่มเจนเอเรชั่นวายในเขตกรุงเทพมหานคร และ 2) ศึกษาข้อจำกัดในการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวกลุ่มเจนเอเรชั่นวายในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ด้วยวิธีการศึกษากรณีเฉพาะ (Case Study Approach) โดยใช้เทคนิคสัมภาษณ์แบบ สโนวบอล (Snowball Sampling) ผู้ให้ข้อมูลหลักจำนวน 23 คน เป็นนักท่องเที่ยวกลุ่มเจนเอเรชั่นวาย (Generation Y) คือ ผู้ที่เกิดในช่วงปี พ.ศ. 2523 – 2543 ที่พำนักอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักท่องเที่ยวกลุ่มเจนเอเรชั่นวายในเขตกรุงเทพมหานครมักเดินทางไปท่องเที่ยวทางธรรมชาติ โดยมักค้นหาข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวผ่าน Google หรือรับข้อมูลจากสื่อโซเชียลมีเดีย การเดินทางมักเดินทางด้วยรถยนต์ส่วนตัวกับเพื่อนหรือครอบครัวในวันหยุดสุดสัปดาห์ เพื่อผ่อนคลายความเครียดและหลีกเลี่ยงความวุ่นวายในเมืองหลวง งบประมาณที่ใช้แต่ละครั้งจะอยู่ที่ไม่เกิน 10,000 บาท 2) ข้อจำกัดในการท่องเที่ยว ได้แก่ ด้านเวลา นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้อยู่ในช่วงเริ่มต้นวัยทำงาน จึงไม่สามารถหยุดงานได้ติดต่อกันเป็นระยะเวลานาน มักใช้ช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ในการเดินทางท่องเที่ยว และเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่เดินทางได้สะดวกสบายไม่ไกลจากเมืองหลวง ด้านงบประมาณ การเดินทางแต่ละครั้งต้องคุ้มค่าภายใต้งบประมาณที่ตั้งไว้ และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยวและระหว่างการเดินทางในหลายพื้นที่ยังขาดความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว เช่น สภาพผิวการจราจรทางบกขรุขระ ห้องน้ำและที่นั่งพักผ่อนไม่เพียงพอ เป็นต้น

คำสำคัญ : รูปแบบการท่องเที่ยว, นักท่องเที่ยว, เจนเอเรชั่นวาย

¹⁻² ศึกษาระดับปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการท่องเที่ยว โรงแรม และอสังหาริมทรัพย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

²⁻³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจำคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Abstract

The purpose of this study were 1) study the patterns of tourism Generation Y in Bangkok and 2) study traveling obstacle of Generation Y tourists in Bangkok. The study was a qualitative research that using a case study approach, collected data by snowball sampling from people who born between 1980 – 2000 Anno Domini in Bangkok.

The finding indicated that 1) the Generation Y tourists in Bangkok tend to travel to natural attractions. The Generation Y tourists in Bangkok often search for tourist information through Google or receive information from social media. They travel by private car with friends or family on weekends to relieve stress from work and escape the hustle and bustle of the capital. The budget for each trip is not more than 10,000 baht. 2) the traveling obstacle is time, budget and facilities. As they are in the early working age, so they cannot take time off to travel for a long period of time. They often used on weekends to travel and often choose tourist attractions that can travel comfortably, not far from the capital. The budget is limited in traveling therefore each trip must be worth within the set budget. And in terms of facilities of both tourist attractions and during travel, many parts are still lacking in readiness and insufficient to accommodate tourists.

Keywords: PATTERNS OF TOURISM, TOURIST, GENERATION Y

1. บทนำ

เมื่อสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ทำให้กิจกรรมการท่องเที่ยวในช่วงปี พ.ศ. 2563 เกิดการถดถอยลงอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาเพียง 2 ปีด้วยกันอีกทั้งยังส่งผลกระทบต่อระบบต่าง ๆ เกิดการชะลอตัวด้านระบบเศรษฐกิจรวมถึงแนวโน้มการสร้างรายได้ก็ตามไปด้วยเช่นเดียวกัน รวมทั้งการพัฒนาศักยภาพด้านต่าง ๆ ยังคงเป็นไปได้อย่างล่าช้า และอาจถูกจำกัดมากขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มธุรกิจต่าง ๆ ในอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว ดังนั้นพฤติกรรมนักท่องเที่ยวในยุคของการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 จึงนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงไปอย่างฉับพลัน โดยนักท่องเที่ยวหรือประชาชนรู้จักการปรับตัวเรียนรู้กับการใช้ชีวิตตามมาตรการของภาครัฐในแต่ละช่วง โดยยึดหลักการใช้ชีวิตแบบวิถีใหม่หรือที่เรียกกันว่า New Normal ถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายเพื่อการเรียนรู้ที่จะปรับตัวควบคู่กับการสร้างสรรค์รูปแบบการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับสถานการณ์เพิ่มมากขึ้น ภาพรวมอาจมองไปถึงว่าเป็นการท่องเที่ยวที่เน้นความสนุกสนาน ความประทับใจ การได้อยู่กับธรรมชาติ แต่สิ่งสำคัญที่เพิ่มเติมเข้ามา นอกเหนือจากนี้ คือ เรื่องของความปลอดภัยเป็นหลัก การปฏิบัติตามมาตรการอย่างเคร่งครัด รวมไปถึงการเว้นระยะห่างทางการท่องเที่ยวอีกด้วย ทั้งนี้พฤติกรรมของกลุ่มบุคคลเจนเนอเรชั่นวาย ที่เกิดในช่วงปี พ.ศ. 2523 - 2543 เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นมาพร้อมกับยุคของโซเชียลที่เข้ามามีบทบาทต่อการดำรงชีวิต ตลอดจนความต้องการที่จะเดินทางท่องเที่ยวมีสาเหตุมาจากการเข้าถึงจากสื่อสังคมออนไลน์ อาทิ การรีวิวต่าง ๆ ของกลุ่มยูทูบเบอร์ ซึ่งลักษณะนิสัยของคนเจนเนอเรชั่นนั้นเป็นกลุ่มคนที่กำลังก้าวเข้าสู่วัยทำงาน มีรูปแบบแนวความคิดเป็นของตนเองมากขึ้น กล้าคิดกล้าทำกล้าลงมือตัดสินใจด้วยตนเอง การทำการตลาดจึงเล็งเห็นความสำคัญของคนเจนเนอเรชั่นวายว่าเป็นกลุ่มที่มีกำลังซื้อมากยิ่งขึ้น และยังเป็นกลุ่มหนึ่งที่สามารถสร้างรายได้ให้กับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี (พรณพพร จันทรฉาย และ อรุษา อ่องสุวรรณ, 2565)

ในขณะที่กลุ่มคนเจนเนอเรชั่นวาย โดยภาพรวมแล้วมีพฤติกรรมที่แตกต่างจากประชากรกลุ่มอื่นโดยสิ้นเชิง กลุ่มนี้ชอบในการวางแผนด้วยตนเอง ไม่พึ่งพาบริษัทนำเที่ยว ค่าใช้จ่ายเรื่องระยะเวลาจะไม่กำหนดจนตรึงเครียดเกินไป และการเดินทางท่องเที่ยวในแต่ละสถานที่นั้นสามารถมีการปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ยังเป็นกลุ่มที่แสวงหาสถานที่ท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ ผนวกกับการสร้างประสบการณ์ใหม่ ๆ ให้กับตนเองอยู่เสมอ นิยมการท่องเที่ยวในเมืองรองมากกว่าในเมืองหลัก หนีความวุ่นวาย เรียนรู้กับวัฒนธรรมและธรรมชาติที่สวยงาม รวมทั้งการให้ความสำคัญกับเรื่องของการสร้างกิจกรรมต่าง ๆ ระหว่างการเดินทางอยู่เสมอ คลุกคลีกับการใช้สื่อสังคมออนไลน์ เรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับประสบการณ์ที่ได้จากการท่องเที่ยวในครั้งนั้น ๆ หรือรีวิวมากถึงร้อยละ 52 และแอปพลิเคชันที่นักท่องเที่ยวใช้เป็นช่องทางในการรีวิวมากที่สุด คือเฟสบุ๊ก (พิริยา เขยชิต, 2562)

นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวกลุ่มเจนเนอเรชั่นวายยังเป็นกลุ่มเป้าหมายที่มีความสำคัญต่อภาคธุรกิจการท่องเที่ยว เนื่องจากนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มีกำลังใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวแต่ละครั้งมูลค่าสูง ประกอบกับสัดส่วนกลุ่มเจนเนอเรชั่นวายในเขตกรุงเทพมหานครมีจำนวนมากถึง 1,431,527 คน นับว่าเป็นเป็นกลไกที่สามารถเรียนรู้กับค่านิยมของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ โดยประเด็นเกี่ยวกับการศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวกลุ่มเจนเนอเรชั่นวายในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อนำไปสู่การจัดการในภาคธุรกิจที่จะต้องมีการปรับตัวและปรับรูปแบบการให้บริการด้านต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับความต้องการของนักท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ศรุดา กรุณามิตร, 2561) พฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเจนเนอเรชั่นวาย เป็นหนึ่งในผู้บริโภคที่มีรายได้ที่สูง โดยนักเศรษฐศาสตร์ได้มีการคาดการณ์ว่านักท่องเที่ยวกลุ่มเจนเนอเรชั่นยานั้นมีกำลังในการใช้จ่ายเฉลี่ยราว 2 แสนล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปี

อาจกล่าวได้ว่านักท่องเที่ยวในกลุ่มนี้มีความสำคัญในทุกภาคธุรกิจ เนื่องจากนักท่องเที่ยวกลุ่มเจเนอเรชั่นวายทั้งยังคงเป็นกลุ่มที่เมื่อเดินทางท่องเที่ยวแล้วยังมีการใช้จ่ายในอัตราที่สูงมากเช่นกัน ซึ่งทั้งนี้ภาคธุรกิจต่าง ๆ เล็งเห็นในพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวกลุ่มเจเนอเรชั่นวาย เพื่ออธิบายถึงรสนิยมความชอบในเรื่องของการท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย นักท่องเที่ยวบางคนให้ความสำคัญกับสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง อาทิ การท่องเที่ยวตามรอยละครหรือนักท่องเที่ยวบางคนก็ให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวที่มีความคุ้มค่าในการเดินทางท่องเที่ยวแต่ละครั้ง ทั้งนี้การศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวกลุ่มเจเนอเรชั่นวายที่มีความแตกต่างกันออกไปทำให้สามารถเรียนรู้และต่อยอดองค์ประกอบด้านต่าง ๆ เพื่อนำมาซึ่งการทำ ความเข้าใจในการเลือกท่องเที่ยว รสนิยมเพื่อเป็นแนวทางในการประชาสัมพันธ์หรือสื่อสารกับนักท่องเที่ยว เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยวที่ตรงตามวัตถุประสงค์ สร้างการกระจายรายได้สู่ภูมิภาคต่าง ๆ เกิดกระแสการไหลเวียนของเงินตราเข้าสู่ประเทศมากยิ่งขึ้น ตลอดจนการกระจายรายได้ไปยังธุรกิจบริการอื่น ๆ ทั้งนี้การศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวเจเนอเรชั่นวายนั้นเพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการในด้านต่าง ๆ อีกทั้งยังเป็นการกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้เกิดความต้องการที่จะเดินทางท่องเที่ยวอีกด้วย (กิริฐากร บุญรอด และคณะ, 2565)

ตามที่ได้กล่าวมาสามารถอธิบายให้เห็นถึงความสำคัญของรูปแบบการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวกลุ่มเจเนอเรชั่นวายในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจะต้องอาศัยการกำหนดทิศทางการบริการในแต่ละด้าน เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการประเมินวิธีการดำเนินการให้มีความสมดุลกันกับทรัพยากรการท่องเที่ยวในแต่ละจุดหมายปลายทาง จึงเป็นที่มาของการวิจัยเรื่อง รูปแบบการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มเจเนอเรชั่นวายในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาเป็นการนำเสนอพฤติกรรมของกลุ่มกลางเป้าหมายที่เป็นกลุ่มกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในบริบทหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด 19 เป็นอย่างมาก นอกจากนี้ข้อค้นพบยังเป็นการอธิบายรูปแบบการเดินทางของนักท่องเที่ยวเพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการในแหล่งท่องเที่ยว สามารถจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว รวมถึงการเป็นส่วนหนึ่งของข้อเสนอแนะให้แก่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่ต้องให้ความร่วมมือเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อเป้าหมายในการพัฒนาภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้คงอยู่และสร้างกระแสเงินของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ทุกช่วงฤดูกาล

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มเจเนอเรชั่นวายในเขตกรุงเทพมหานคร
- 2.2 เพื่อศึกษาข้อจำกัดในการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวกลุ่มเจเนอเรชั่นวายในเขตกรุงเทพมหานคร
- 2.3

3. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

3.1 รูปแบบการท่องเที่ยว (Pattern of Tourism) โดยองค์การการท่องเที่ยวโลก (United Nations World Tourism Organization) ได้นิยามและกำหนดรูปแบบการท่องเที่ยวได้ทั้งหมด 3 ลักษณะสำคัญเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวประกอบด้วย 1) รูปแบบการท่องเที่ยวตามแหล่งธรรมชาติ 2) รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรม และ 3) รูปแบบการท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษ ซึ่งรูปแบบการท่องเที่ยวเหล่านี้ต้องอาศัยปัจจัยสนับสนุนต่าง ๆ เช่น พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในแต่ละช่วงวัย นักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว และการทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวอย่าง

ต่อเนื่อง เป็นต้น กระบวนการทั้งหมดนี้ล้วนส่งผลต่อการท่องเที่ยวและรูปแบบการท่องเที่ยวที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด (วาริษฐ์ มัชฌิมบุรุษ, 2562) ในขณะที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จำแนกรูปแบบการท่องเที่ยวตามแหล่งทรัพยากรออกเป็น 12 ประเภท ประกอบด้วย 1) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ 2) การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ 3) การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม 4) การท่องเที่ยวทางศิลปวิทยาการ 5) การท่องเที่ยวตามแหล่งธรรมชาติ 6) การท่องเที่ยวเชิงนันทนาการ 7) การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ 8) แหล่งท่องเที่ยวประเภทถ้ำ 9) แหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาด 10) แหล่งท่องเที่ยวประเภทเกาะ 11) แหล่งท่องเที่ยวประเภทถ้ำ และ 12) การท่องเที่ยวประเภทแก่ง (ณิชา พิชัยวรุฒมะ อมราวดี บุญเรือง และสุขุมล กล้าแสงใส, 2565)

3.2 เจเนอเรชันวาย (Generation Y) คือ กลุ่มประชากรที่ล้วนเกิดในยุคของการมีเทคโนโลยีที่ล้ำสมัย เกิดการพัฒนาวิวัฒนาการด้านต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับการดำรงชีวิตในยุคปัจจุบันเป็นอย่างมาก ซึ่งกลุ่มนี้เป็นกลุ่มคนที่ได้รับประโยชน์จากการใช้เทคโนโลยีโดยตรง เช่น การสืบค้นข้อมูล การสนทนาผ่านสื่อช่องทางออนไลน์ เป็นต้น อย่างไรก็ตามคนกลุ่มนี้สามารถปฏิบัติกิจกรรมหลายอย่างในเวลาเดียวกันได้ ทำให้เห็นถึงความแตกต่างจากกลุ่มประชากรคนรุ่นเก่าอย่างเห็นได้ชัด รวมไปถึงพฤติกรรมการท่องเที่ยวของคนกลุ่มนี้ที่มีความแตกต่างอย่างชัดเจน ไม่ว่าจะในด้านของความชอบ หรือรสนิยมการเลือกท่องเที่ยว อาทิ บางกลุ่มสนใจเดินทางท่องเที่ยวด้วยตนเอง หรือเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง เป็นต้น ทั้งหมดนี้เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองในเรื่องของการเลือกท่องเที่ยวที่มีความเป็นอิสระสามารถหาข้อมูลการเดินทางได้ด้วยตนเอง และการวางแผนการเดินทางสามารถที่จะยืดหยุ่นตามความเหมาะสมได้ ไม่กำหนดระยะเวลาในการท่องเที่ยวที่ดูเคร่งครัดมากจนเกินไป (ศรุดา กรุณามิต, 2562) ในขณะที่พฤติกรรมและทัศนคติของนักท่องเที่ยวเจเนอเรชันวายยังมีความสนใจการท่องเที่ยวรูปแบบศึกษาวัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อให้ตนเองได้รับประสบการณ์ในการท่องเที่ยวให้ได้มากที่สุด อีกทั้งเป็นกลุ่มที่ชื่นชอบในการเดินทางท่องเที่ยวบ่อยครั้ง ส่วนใหญ่มักเลือกค้นหาสถานที่ท่องเที่ยวด้วยตนเอง ไม่จำกัดพื้นที่ท่องเที่ยวและเวลาในการเดินทาง อีกทั้งยังให้ความสนใจในด้านของการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายของสถานที่พักแรม หรือแม้กระทั่งชื่นชอบในเรื่องของการค้นหาสถานที่พักแรมที่มีราคาถูกที่สุด และยังเป็นกลุ่มคนที่ชื่นชอบการท่องเที่ยวในสถานที่ที่ยังไม่เป็นที่รู้จัก เยียบสงบ แต่สิ่งอำนวยความสะดวกต้องมีความครบครัน (สิริชัย อุ่นอกพันธุ์, 2563)

4. ขอบเขตการวิจัย

4.1 ขอบเขตด้านพื้นที่ ผู้วิจัยกำหนดพื้นที่ในการศึกษาวิจัย คือ กรุงเทพมหานคร จำนวน 11 เขต ได้แก่ 1) เขตจตุจักร 2) เขตดอนเมือง 3) เขตดินแดง 4) เขตบางเขน 5) เขตบางรัก 6) เขตพญาไท 7) เขตราชเทวี 8) เขตสายไหม 9) เขตลาดพร้าว 10) เขตหลักสี่ 11) เขตห้วยขวาง

4.2 ขอบเขตด้านผู้ให้ข้อมูลหลักในการศึกษาวิจัย คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มเจเนอเรชันวายที่เกิดในช่วงปี พ.ศ. 2523 – 2543 ชาวไทยที่มีถิ่นพำนักอาศัย และประกอบอาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร เฉลี่ย 1 – 3 คนต่อเขต

4.3 ขอบเขตด้านเวลา เก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยช่วงเดือนมกราคม - เมษายน 2566

4.4

5. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ด้วยวิธีการศึกษากรณีเฉพาะ (Case Study Approach) โดยใช้เทคนิคสัมภาษณ์แบบโบนวอล (Snowball Sampling) กับผู้ให้ข้อมูลหลักที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย กลุ่มเจเนอเรชันวายที่เกิดในช่วงปี พ.ศ. 2523 – 2543 ในเขตกรุงเทพมหานคร (กรมสุขภาพจิต, 2563) จำนวน

23 คน โดยใช้การจดบันทึกคำตอบ ซึ่งคำถามที่ใช้สัมภาษณ์เป็นคำถามปลายเปิดแบบมีกึ่งโครงสร้าง เพื่อศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวและข้อจำกัดในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มเจนเอเรชั่นวายในเขตกรุงเทพมหานคร สำหรับการตรวจสอบข้อมูล ผู้ศึกษาวิจัยใช้การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (Triangulation) เพื่อความน่าเชื่อถือและเพื่อป้องกันความผิดพลาดของข้อมูล โดยมีวิธีการตรวจสอบข้อมูลดังนี้ (สุภางค์ จันทวานิช, 2563, น. 129-130)

5.1 การตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล (Data Triangulate) คือ การตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่เก็บรวบรวมมา โดยตรวจสอบที่มาของข้อมูลจากแหล่งเวลา แหล่งสถานที่ และแหล่งผู้ให้ข้อมูลหลัก

5.2 การตรวจสอบสามเส้าด้านผู้วิจัย (Investigation Triangulate) คือ การตรวจสอบข้อมูลที่วิจัยแต่ละคนเก็บรวบรวมได้มีความแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร โดยมีการเปลี่ยนตัวผู้วิจัยในกรณีที่ไม่มั่นใจในคุณภาพของผู้ศึกษาวิจัยในฐานะผู้รวบรวมข้อมูล

5.3 การตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีการรวบรวมข้อมูล (Methodological Triangulate) คือ การเก็บข้อมูลโดยหลากหลายวิธีการเพื่อการศึกษาข้อมูลในเรื่องเดียวกัน ประกอบด้วยการวิจัยเอกสารควบคู่กับการสัมภาษณ์เชิงลึก

6. สรุปผลการวิจัย

6.1 รูปแบบการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มเจนเอเรชั่นวายในเขตกรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่

6.1.1 จุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มเจนเอเรชั่นวายในเขตกรุงเทพมหานครนิยมเดินทางไปแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีทรัพยากรทางธรรมชาติที่สมบูรณ์ โดยมักเดินทางไปทะเลและภูเขาที่มีระยะทางไม่ไกลจากกรุงเทพมหานครสามารถเดินทางได้อย่างสะดวกสบาย รวมถึงให้ความสำคัญกับบรรยากาศในสิ่งแวดล้อมที่สวยงามคุ้มค่าแก่การไปเยี่ยมชม อาทิ จังหวัดชลบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อหลีกเลี่ยงความวุ่นวายจากสิ่งแวดล้อมที่เร่งรีบในเมืองหลวง รวมถึงผ่อนคลายความเครียดจากการทำงานตลอดทั้งสัปดาห์ โดยกิจกรรมที่ต้องทำเมื่อเดินทางไปท่องเที่ยว คือ การดื่มด่ำกับความเงียบสงบของแหล่งท่องเที่ยวและบันทึกภาพลงสื่อสังคมออนไลน์ของตน เพื่อเผยแพร่หรือถ่ายทอดประสบการณ์ รวมถึงกิจกรรมยอดนียมรองลงมาการรับประทานอาหารในแหล่งท่องเที่ยวที่ไปเยี่ยมชม ไม่ว่าจะเป็นอาหารพื้นถิ่น หรือรายการที่ได้รับการจัดความนิยมแต่ละรายการ

6.1.2 การเดินทางท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มเจนเอเรชั่นวายในเขตกรุงเทพมหานครจะเลือกเดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัวเป็นหลัก เนื่องจากการเดินทางท่องเที่ยวที่เป็นหมู่คณะร่วมกับกลุ่มเพื่อนหรือครอบครัว รวมถึงการเดินทางท่องเที่ยวตามลำพังซึ่งกำลังได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ที่ยังไม่มีคู่สมรสหรือคู่รักเช่นกัน เนื่องจากเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่อยู่ในช่วงวัยทำงาน จึงมีระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยวเพียง 1 – 2 วันต่อครั้ง มักจะเดินทางท่องเที่ยวในวันหยุดสุดสัปดาห์ วันหยุดนักขัตฤกษ์ หรือวันลาพักผ่อน

6.1.3 ค่าใช้จ่ายและงบประมาณในการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มเจนเอเรชั่นวายในเขตกรุงเทพมหานคร มีงบประมาณในการท่องเที่ยวอยู่ที่ไม่เกิน 10,000 บาทต่อครั้ง โดยค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้เป็นผู้รับผิดชอบกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้วยตนเอง และการเฉลี่ยรายจ่ายกับผู้ร่วมเดินทางในแต่ละครั้ง โดยจะคำนวณค่าใช้จ่ายในสัดส่วนเท่า ๆ กัน เช่น ค่าน้ำมันรถ ค่าห้องพัก เป็นต้น เนื่องจากเป็นกลุ่มที่อยู่ในช่วงวัยที่ทำงานและมีรายได้ของตนเองที่จำกัด

6.1.4 ช่องทางในการค้นหาหรือรับข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มเจนเนอเรชั่นวายในกรุงเทพมหานครมักได้รับข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวผ่านช่องทางออนไลน์ อาทิ เฟซบุ๊ก (Facebook) อิน스타그램 (Instagram) เป็นต้น และนิยมค้นหาข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวผ่านเว็บไซต์กูเกิล (Google) รวมถึงการได้รับข้อมูลผ่านการบอกเล่าของบุคคลใกล้ชิด เช่น เพื่อน ครอบครัว โดยปัจจัยที่ทำให้นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ตัดสินใจเลือกสถานที่ท่องเที่ยวคือ ความสวยงาม และความแปลกใหม่ของสถานที่ท่องเที่ยว รวมถึงต้องเป็นสถานที่ที่เดินทางได้อย่างสะดวกสบาย อยู่ไม่ไกลจากกรุงเทพมหานครและใช้เวลาในการเดินทางไม่มากจนเกินไป

6.2 ข้อจำกัดในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มเจนเนอเรชั่นวายในเขตกรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น 3 ประเด็น ได้แก่

6.2.1 ระยะเวลา พบว่า กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักส่วนใหญ่เป็นพนักงานประจำในหน่วยงานภาครัฐและเอกชน จึงมีเวลาในการเดินทางท่องเที่ยวอย่างจำกัด มักเดินทางท่องเที่ยวในวันหยุดประจำสัปดาห์ หรือเพียง 1 – 2 วันต่อสัปดาห์ และยังไม่สามารถวางแผนการเดินทางเป็นระยะเวลานาน จึงทำให้ไม่สามารถเดินทางไปท่องเที่ยวในพื้นที่ที่มีระยะทางไกลและต้องใช้เวลาในการเดินทางมากได้

6.2.2 งบประมาณ พบว่า กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มเจนเนอเรชั่นวายในเขตกรุงเทพมหานครเป็นกลุ่มเจนเนอเรชั่นวายตอนปลาย เกิดในพ.ศ. 2537 – 2543 มีอายุระหว่าง 23 – 29 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มที่เริ่มเข้ามาในตลาดแรงงานไม่เกิน 10 ปี และส่วนใหญ่เป็นพนักงานประจำในหน่วยงานภาครัฐและเอกชน จึงมีรายได้เฉลี่ยอยู่ที่ 20,000 – 30,000 บาทต่อเดือน ซึ่งอยู่ในระดับเดียวกับรายได้เฉลี่ยต่อประชากรทั้งประเทศ ในปี พ.ศ. 2565 ที่มีรายได้ 248,636 บาทต่อคนต่อปี หรือ 20,720 บาทต่อคนต่อเดือน ซึ่งถือว่าไม่สูงเมื่อเทียบกับค่าครองชีพที่เพิ่มสูงขึ้นในปี พ.ศ. 2566 (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2566)

6.2.3 สิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักส่วนใหญ่อธิบายถึง สภาพพื้นผิวการจราจรทางบกบนถนนขรุขระในรอยต่อของแต่ละจังหวัด ส่งผลต่อระยะเวลาในการเดินทางมากขึ้นถึงแม้จะมีระยะทางเพียงไม่กี่กิโลเมตร อาทิ ถนนพระรามที่ 2 ทางหลวงหมายเลข 4 ถนนเพชรเกษม รวมถึงในแหล่งท่องเที่ยวที่ขาดสิ่งอำนวยความสะดวกและไม่พร้อมใช้งาน ไม่ว่าจะเป็นห้องน้ำ ที่นั่งพักผ่อน รวมถึงสัญญาณอินเทอร์เน็ตที่มักไม่ครอบคลุมและไม่เสถียรในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

7. อภิปรายผลการวิจัย

7.1 รูปแบบการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มเจนเนอเรชั่นวายในเขตกรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่

7.1.1 จุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยเจนเนอเรชั่นวายในเขตกรุงเทพมหานครนิยมเดินทางท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติ เช่น ทะเลในจังหวัดชลบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ภูเขาในจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อมุ่งหวังให้สถานที่ท่องเที่ยวช่วยสร้างความผ่อนคลายจากความเครียดและสามารถสละหนีจากความวุ่นวายที่พบเจอในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับงานวิจัยของสิริชัย อุ่นอกพันธุ์ (2563) ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติและพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว Generation Y จากการวิจัยพบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวเจนเนอเรชั่นวายเลือกท่องเที่ยวตามแหล่งธรรมชาติ ได้แก่ ภูเขา ทะเล ป่า เป็นสามอันดับแรกของการตัดสินใจ

7.1.2 การเดินทางท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยเจนเนอเรชั่นวายในเขตกรุงเทพมหานครนิยมเดินทางท่องเที่ยวกับกลุ่มเพื่อนหรือครอบครัวด้วยรถยนต์ส่วนตัว และเลือกเดินทางท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่ไม่ไกลจากกรุงเทพมหานคร โดยใช้ระยะเวลาในการเดินทางไม่มาก เนื่องจากนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มักเดินทางท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ เนื่องจากไม่สามารถหยุดงานติดต่อกันเป็นระยะเวลานาน สอดคล้องกับงานวิจัยของศิริภากร บุณรอด และคณะ (2565) ศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวสำหรับกลุ่มเจนเนอเรชั่นวายในการเลือกแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มเจนเนอเรชั่นวายที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราชมีการเดินทางท่องเที่ยวกับกลุ่มเพื่อน และครอบครัวสูงที่สุดตามลำดับ และช่วงเวลาของการเดินทางท่องเที่ยวมักเป็นวันหยุดสุดสัปดาห์มากที่สุด

7.1.3 ค่าใช้จ่ายและงบประมาณในการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยเจนเนอเรชั่นวายในเขตกรุงเทพมหานครมีงบประมาณในการเดินทางท่องเที่ยวจำกัดอยู่ที่ไม่เกิน 10,000 บาทต่อครั้ง โดยนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จะรับผิดชอบค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้วยตนเองและเฉลี่ยค่าใช้จ่ายกับผู้ร่วมเดินทาง อาทิ ค่าน้ำมันรถ ค่าห้องพัก ค่าอาหาร ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของสุรพร มุลกณี และคณะ (2565) ศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวเพื่อตอบสนองต่อรูปแบบการดำเนินชีวิตและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวกลุ่มเจนเนอเรชั่นวาย พบว่า ค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวกลุ่มเจนเนอเรชั่นวายแต่ละครั้งอยู่ที่ 5,001 บาทขึ้นไป โดยอาจเกิดปัจจัยด้านค่าครองชีพที่เพิ่มสูงขึ้น ทำให้นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จำกัดงบประมาณในการท่องเที่ยวลดลง เพื่อให้สามารถรักษาสมดุลในการใช้จ่ายมากขึ้น

7.1.4 ช่องทางในการค้นหาหรือรับข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยเจนเนอเรชั่นวายในเขตกรุงเทพมหานคร มีแหล่งข้อมูลหลักมาจากช่องทางสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อการแลกเปลี่ยนข้อมูลสำคัญกับการตัดสินใจ รวมถึงการค้นหาผ่านเว็บไซต์ Google ส่งผลต่อการตัดสินใจในการเลือกสถานที่ท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก โดยจะเลือกจากความสวยงามและความแปลกใหม่ของสถานที่ท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวสนใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของวิรัชชญา ใจสม (2560) เกี่ยวกับปัจจัยการรับรู้สื่อสังคมออนไลน์ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยรับรู้ข่าวสารการท่องเที่ยวจากสื่อสังคมออนไลน์ อีกทั้งการรับรู้สิ่งดึงดูดใจของการท่องเที่ยวจากสื่อสังคมออนไลน์ มีการรับรู้ถึงสิ่งที่น่าสนใจของแหล่งท่องเที่ยว ข้อมูลความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว

7.2 ข้อจำกัดในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มเจนเนอเรชั่นวายในเขตกรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น 3 ประเด็น ได้แก่

7.2.1 ระยะเวลา พบว่า กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักส่วนใหญ่เป็นพนักงานจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ถูกกำหนดวันเวลาในการทำงานอย่างชัดเจนเป็นเหตุให้ต้องใช้เวลาในวันหยุดสุดสัปดาห์ในการเดินทางท่องเที่ยวระยะสั้น เนื่องจากไม่สามารถลาหยุดติดต่อกันเป็นระยะเวลานานได้ สอดคล้องกับการศึกษาของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2559) ศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวในประเทศไทยของคนไทยและกาประเมินโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยววันธรรมดา ประจำปี 2559 พบว่า นักท่องเที่ยวเจนเนอเรชั่นวายที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครมักจะท่องเที่ยวในวันหยุดสุดสัปดาห์ เนื่องจากความจำเป็นภาระเรื่องงาน ไม่ว่าจะเป็นความลำบากใจในการลางาน ความรับผิดชอบในงานที่ขาดช่วงไม่ได้ เป็นต้น

7.2.2 งบประมาณ พบว่า กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักส่วนใหญ่ได้รับรายได้ประจำในอัตราเท่ากันทุกเดือน ซึ่งเป็นรายได้ที่ไม่ได้สูงกว่ารายได้เฉลี่ยต่อประชากรในประเทศเท่าใดนัก และค่าครองชีพที่เพิ่มสูงขึ้นในปี พ.ศ. 2566

ส่งผลให้นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มีข้อจำกัดในด้านงบประมาณการเดินทางท่องเที่ยวซึ่งอยู่ที่ไม่เกิน 10,000 บาทต่อครั้ง สอดคล้องกับงานวิจัยของกมลทิพย์ ธรรมนิศย์ถาวร และ แสงแข บุญศิริ (2565) ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมและ แรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มเจนเนอเรชั่นวายที่เดินทางมาท่องเที่ยววัดจุฬามณี จังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มเจนเนอเรชั่นวายมีงบประมาณค่าใช้จ่ายในการเดินทาง 1,001 – 5,000 บาทต่อครั้ง

7.2.3 สิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักส่วนใหญ่ที่ใช้รถยนต์ส่วนบุคคลหรือ แม้กระทั่งยานพาหนะสัญจรบนพื้นผิวจราจรชำรุดอยู่ในสภาพไม่พร้อมใช้งานทั้งเส้นทางระหว่างการเดินทางและใน แหล่งท่องเที่ยวเอง รวมทั้งแหล่งท่องเที่ยวบางแห่ง อาทิ ห้องน้ำ ที่นั่งในจุดพักผ่อน สัญญาณอินเทอร์เน็ตที่ไม่ ครอบคลุมและไม่เสถียร สอดคล้องกับงานวิจัยของจิรัชญา ศรีประดิษฐ์ และคณะ (2564) ศึกษาเกี่ยวกับแนวทาง ส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบเที่ยวไปทำงานไป (Workation) สำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทย Gen Y ในยุคปกติใหม่ พบว่า ความต้องการของนักท่องเที่ยวด้านการเข้าถึง คือ ควรมีการพัฒนาเส้นทางคมนาคม เพื่อเพิ่มความสะดวกและรวดเร็ว ในการเดินทางท่องเที่ยว และความต้องการของนักท่องเที่ยวด้านสิ่งอำนวยความสะดวก นอกจากสิ่งอำนวยความสะดวก ขั้นพื้นฐานแล้ว นักท่องเที่ยวยังต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ไม่ว่าจะเป็นสัญญาณ อินเทอร์เน็ตที่เสถียรรวดเร็ว เครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ไม่ขัดข้อง

8. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย และข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

8.1 ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

8.1.1 ผลการวิจัยพบว่า แหล่งท่องเที่ยวควรมีการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวที่น่าสนใจและ สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวกลุ่มเจนเนอเรชั่นวาย อาทิ การจัดสรรมุมถ่ายภาพที่มีความสวยงามเป็นเอกลักษณ์ เพื่อ รองรับการถ่ายภาพลงสื่อสังคมออนไลน์ รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตั้งแต่ระดับอำเภอและจังหวัดควรเพิ่มกลยุทธ์ การประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวผ่านสื่อออนไลน์ให้มากยิ่งขึ้น ตลอดจนการประชาสัมพันธ์ในลักษณะงานอีเวนต์ เพื่อกระตุ้นการเดินทางในท้องถิ่นได้ทุกช่วงเทศกาล

8.1.2 ผลการวิจัยพบว่า ข้อจำกัดของการรองรับควมมีการจัดเตรียมพื้นที่จอดรถให้เพียงพอต่อจำนวน การเข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ รวมทั้งการจัดสรรอัตราผู้รักษาความปลอดภัยให้ครอบคลุมทุก พื้นที่ และการอบรมมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัยเพื่อบริการแก่นักท่องเที่ยว

8.2 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

8.2.1 ภาครัฐและส่วนปกครองท้องถิ่นควรเข้าไปดูแลจัดการสภาพผิวการจราจรทางบกให้มีความ พร้อมในการใช้งานอยู่เสมอ เช่น การรักษาสภาพพื้นผิวการจราจรทุกไตรมาส การเพิ่มป้ายบอกทาง การปรับภูมิทัศน์ เพื่อเพิ่มความคล่องตัวในการสัญจร เป็นต้น

8.2.2 การปกครองส่วนท้องถิ่นควรเข้าไปมีส่วนร่วมในการสร้าง และจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกใน แหล่งท่องเที่ยวให้มีความเหมาะสม ทั้งด้านคุณภาพของสิ่งอำนวยความสะดวกให้มีความแข็งแรง ทนทาน ปลอดภัย ต่อการใช้งาน และด้านปริมาณที่เพียงพอต่อจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยว

8.3 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

8.3.1. การศึกษาในครั้งต่อไปควรขยายไปยังกลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มเจนเนอเรชั่นอื่น ๆ เช่น กลุ่มเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์ (Generation X) กลุ่มเจนเนอเรชั่นซี (Generation Z) เป็นต้น ที่พักอาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร หรือ

นักท่องเที่ยวกลุ่มเจเนอเรชันวายในจังหวัดต่าง ๆ ของประเทศไทย อาทิ ชลบุรี ภูเก็ต เชียงใหม่ ชอนแก่น เป็นต้น เพื่อให้ทราบถึงความหลากหลายของข้อมูล และพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมาย

บรรณานุกรม

- กมลทิพย์ ธรรมนิษฐ์ถาวร และแสงแข บุญศิริ. (2565). พฤติกรรมและแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มเจนเอเรชั่นวายที่เดินทางมาท่องเที่ยววัดจุฬามณี จังหวัดสมุทรสงคราม. วารสารมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และนวัตกรรม มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์, 1 (2), 17-32.
- กรมสุขภาพจิต. (2563). Gen Y/Gen Me กลุ่มผู้กุมชะตาโลก. สืบค้นจาก <https://dmh.go.th/news/view.asp?id=1251>
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2559). การศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทยของคนไทยและการประเมินโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยววันธรรมดา ประจำปี 2559. สืบค้นจาก <http://tourismlibrary.tat.or.th/medias/T25655.pdf>
- กิริฐากร บุญรอด, พรณนภา เขียวน้อย และจันทร์ทิพย์ เจียรมาศ. (2565). แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวสำหรับกลุ่มเจนเอเรชั่นวายในการเลือกแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดนครศรีธรรมราช. วารสารนาคบุตรปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, 14 (3), 164-172.
- จิรัชญา ศรีประดิษฐ์ และคณะ. (2564). แนวทางส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบเที่ยวไปทำงานไป (Workation) สำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทย Gen Y ในยุคปกติใหม่. รายงานการวิจัย, คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ณิชา พิชัยวรุฒมะ อมราวดี บุญเรือง และสุขุมาล กล้าแสงใส. (2565). รูปแบบการท่องเที่ยวภายในประเทศหลังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 รายงานสืบเนื่องจากการประชุมมหาดใหญ่วิชาการ ระดับนานาชาติ ครั้งที่ 13, มหาวิทยาลัยมหาดใหญ่
- พรรณปพร จันทร์ฉาย และอรอุษา อ่องสุวรรณ. (2565). พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวกลุ่ม GEN-Y ต่อสถาบันวิทยาศาสตร์ ทางทะเล มหาวิทยาลัยบูรพา. รายงานสืบเนื่องจากการประชุมมหาดใหญ่วิชาการ ระดับนานาชาติ ครั้งที่ 13, มหาวิทยาลัยมหาดใหญ่
- พิริยา เขยชิด. (2562). พฤติกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทยกับการเปิดรับสื่อ ของกลุ่ม Gen Y ในกรุงเทพมหานครกับการตัดสินใจท่องเที่ยว หลังภาวะวิกฤต Covid-19. การค้นคว้าอิสระตามหลักสูตรวารสารศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาการจัดการการสื่อสารองค์กร, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- วาร์ชด์ มัยยมบุรุษ. (2562). โครงสร้างของระบบการท่องเที่ยว. วารสารการบริการและการท่องเที่ยว. 14 (1), 94-102
- วิรัชชานา ใจสม. (2560). การศึกษาปัจจัยการรับรู้สื่อสังคมออนไลน์ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย. การค้นคว้าอิสระตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม การบริการและการท่องเที่ยว, คณะมนุษยศาสตร์และการจัดการการท่องเที่ยว, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ศรุดา กรุณามิตร. (2562). ปัจจัยและพฤติกรรมการท่องเที่ยวคนเดียวของ GENERATION Y การค้นคว้าอิสระตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการตลาด, คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2566). เศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สี่ ทั้งปี 2565 และแนวโน้มปี 2566. สืบค้นจาก https://www.nesdc.go.th/download/article/article_20230217170704.pdf

- สิริชัย อุ่นอกพันธุ์. (2563). ทศนคติและพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว การศึกษาความแตกต่างระหว่างนักท่องเที่ยว Generation X และ Generation Y. สารนิพนธ์ตามหลักสูตรปริญญาการจัดการมหาบัณฑิต, หลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต, วิทยาลัยการจัดการ, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สุภางค์ จันทวานิช. (2563). วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรพร มุลกณี, มนรัตน์ ใจเอื้อ, กอบกฤต สุขสถิตย์, ภัมพิพัฒน์ มโนมัยกุล และเพชรอำไพ ตาระกา. (2565). แนวทางการพัฒนาจุดหมายปลายทางทางการท่องเที่ยวเพื่อตอบสนองต่อรูปแบบการดำเนินชีวิตและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวกลุ่มเจนเอเรชั่นวาย. วารสารสหวิทยาการวิจัย: ฉบับบัณฑิตศึกษา, 11 (2), 340-349.